

Πρω. Δημητρ. γρίπους Ἀλόνν. Βάρν. Α. Ρουμελ. (Σιναπλ.) "Ηπ. (Ζαγόρ. Ἰωάνν. Νησὶ Ιωανν.) Θεσσ. (Ζαγόρ.) Θράκ. (Αἰν. Μάδυτ.) Λέσβ. (Πάμφιλ. Πλομάρ.) Λυκ. (Λιβύσσ.) Μακεδ. (Δρυμ.) Προπ. (Μηχαν. Πέραμ.) Σάμ. Σκόπ. Στερελλ. ("Άγιος Κωνσταντ. Ἀστακ.) γρίπ-ής Ἀγαθον. Δωδεκάν. (Μεγίστ. Ρόδ.) γρίπα ἡ, Πόρ. γράπα Εύβ. (Λιχάς).

Τὸ Ἑλληνιστ. γρίπος. Πβ. Γ. Χατζίδ., MNE 2, 608 H. R. Kahane-A. Tietze, Lingua Franca, 503-504.

1) Μικρὰ ἡ μεγάλη ἐκ δικτύων ἀλιευτικὴ συσκευὴ συνισταμένη ἐκ πυκνῶς πεπλεγμένου καὶ βαθέος σάκκου μετὰ δύο μακρῶν πλευρῶν ἀραιότερον πεπλεγμένων, συρομένη ὑπὸ ἀλιέων ίσταμένων ἐπὶ τῆς παραλίας Αἴγιν. Α. Ρουμελ. (Σιναπλ.) Ἀστυπ. Βάρν. Βιθυν. (Αρακλ. Μουδαν.) Εύβ. (Λιχάς Χαλκ.) "Ηπ. (Ζαγόρ. Ἰωάνν. Νησὶ Ιωανν.) Θεσσ. (Ζαγόρ.) Θήρ. Θράκ. (Αἰν. Μάδυτ. Σηλυβρ.) Ἰθάκ. Κεφαλλ. Κυκλαδ. (Κύθν. κ.ά.) Κύπρ. Κῶς Λέσβ. (Πάμφιλ.) Λευκ. Μακεδ. (Δρυμ.) Μεγίστ. Νίσυρ. Πάρ. Πόντ. (Κερασ. Οἰν.) Πόρ. Προπ. (Μαρμαρ. Μηχαν. Πέραμ.) Ρόδ. Σκόπ. Στερελλ. ("Άγιος Κωνσταντ.) Σύμ. Τῆλ.—Ν. Ἀποστολίδ., ἔνθ' ἀν. Α. Βαλαωρ., ἔνθ' ἀν. Η. Βλαστ., ἔνθ' ἀν. Γ. Δροσίν., ἔνθ' ἀν. Α. Μαρμέλ., ἔνθ' ἀν. Τh. de Heildreich, ἔνθ' ἀν. Π. Παναγιωτόπουλ., ἔνθ' ἀν., Μ. Φιλήντ., ἔνθ' ἀν. H. R. Kahane-Tietze, ἔνθ' ἀν., 504 — Λεξ. Ηερίδ. Αἰν. Βυζ. Πρω. Δημητρ.: Ρίχτε τὸν γρίπ-ήν τον Ρόδ. Πᾶμε 'ς τὸν Γουργάτημ ποὺ βολάσσει ὁ γρίπος νὰ πάρωμε σμαρίες καὶ γοῦπ-ήες (σμαρίες = υχρίδες, γοῦπ-ήες = γῶπες) Κῶς. Γρίπους γιὰ τσίμες (= εἰδος ἰχθύων τῆς λίμνης) Νησὶ Ιωανν. Ψάρι τοῦ γρίπου Σηλυβρ. Τί περιμένεις νὰ σου βγάλῃ ὁ γρίπος, λεάνωμα καὶ καμμὶα καλογρίτσα Ἰθάκ. Ἡ γρίπα σαρώνει δῦο τὸ γόνος Πόρ. "Α μᾶς καλάρ' ἡ γρίπους, τί θὰ κάνονυμ"; Ηέραμ. Μαγοῦνες εἶχαμε καὶ πέντε γρίπους Μουδαν. "Ετσι πόκλιγι ἡ κάττα, εἰδὶ τσὶ τρανοῦσαν πάρα πέρα γρίπου Λέσβ. || Φρ. Παίζει οὐ γρίπους (διαπράττεται κιοπή) Αἰν. Ηέφτει γρίπους (συνών. μὲ τὴν προηγουμ.) Σκόπ. Σὰ γρίπ-ήος τὰ μάζεψεν οὐλ-λα (ἐπὶ ἀπλήστων καὶ πλεονεκτῶν) Μεγίστ. Πιάστηκε 'ς τὸ γρίπο (έσαγηνεύθη ἐρωτικῶς) Λεξ. Δημητρ. Τὸν ἐπῆρε ὁ γρίπος (κατεστράφη) αὐτόθ. || Ἀσμ. Οἱ γρίπ' ψάρια νὰ βγάζουντε | καὶ οἱ μαγοῦνες κιάρ' (μαγοῦνες = μαοῦνες, φορτηγίδες λέμβοι, κιάρ' = γρήματα) Μαρμαρ. || Ποίημ.

Μανιάτη γρίπο ἀργοτραυοῦν ἀπάνεμο τὸ βράδυ,
τὰ ψάρια 'ς τὸ ξεμπράτσωμα λαχταριστὰ σπαράζουν
Α. Μαρμέλ., ἔνθ' ἀν., 33. Συνών. ἀ π δ γρίπος 1, τράτα.
β) Ἐκαστον τῶν δύο ἐλευθέρων σχοινίων τοῦ δικτύου,
διὰ τῶν δοπίων τοῦτο σύρεται εἰς τὴν ἔχραν Ἐρεικ. Κέως
Κουφονήσ. Κύθν. Νάξ. (Κωμιακ.) Πελοπν. (Μεγαλοχ.)
Στερελλ. (Ἀστακ.) : Ἀπὸ τὴν κάτσα δένεις τὸ γρίπο (κάτσα = ἔγκινον ἔξαρτημα τῆς τράτας) Κουφονήσ. Πρῶτα
βάρουντε τὸ γρίπο καὶ υστερα τὰ ἄλλα σχοινιὰ τοῦ τράτας
Ἐρεικ. γ) Ἡ διὰ τῆς ἀνωτέρω ἀλιευτικῆς συσκευῆς ἀλιεία
Εύβ. (Λιχάς) Θράκ. (Σηλυβρ.) Μεγίστ. Πελοπν. (Μεσσην.)
Σάμ. Τῆλ. : Πάω 'ς τὸ γρίπο Σηλυβρ. || Φρ. Ἡταν 'ς τὸ
γρίπ-ήο (ἐπὶ παίδων οἵτινες οὐροῦσι τὴν νύκτα ἐπὶ τῆς
κλίνης ἡ σημασία ἐκ τῆς κοπώσεως τὴν δοπίων συνεπάγεται ἡ ἀλιεία διὰ γρίπου καὶ ἔνεκα τούτου ὁ ὄπνος καθίσταται
τοι βαθύς) Μεγίστ. Γρίπ-ήον ἔρριξεν (συνών. μὲ τὴν προηγουμ.) αὐτόθ. || Παροιμ. φρ. Πάω, μάννα μου, 'ς τὸ γρίπο κ'
ἔχω καλόγ καπότ-το (ἐπὶ τῶν θεωρούντων ἔαυτούς ἀξίους
διὰ δύσκολον ἐργασίαν) Τῆλ. **2)** Τὸ διὰ τῆς ἀνωτέρω ἀλιευτικῆς συσκευῆς ἀλιεύον πλοιοῖν Ἀγαθον. Ἀλόνν. Δωδεκάν.
(Λειψ.) Κύπρ. Λέσβ. (Πάμφιλ. Πλομάρ.) Νίσυρ. Πρόπ.

(Ἄρτακ. Μαρμαρ. Μηχαν.) Σάμ.— H. R. Kahane-A. Tietze, ἔνθ' ἀν., 504 — Λεξ. Βυζ. Πρω. Δημητρ.: 'Ἡ σαντάλα ἡ ὁ γρίπος εἶχε δεκατρία ἡ δεκαπέντε κουπιὰ Μαρμαρ. "Ἐρχεται ὁ γρίπος τοῦ Θανάση Νίσυρ. "Ηρθαν διὸ γρίπ' Ἀλόνν. Ἡ πούλησε τὴν ἀγελάδα καὶ πῆρε ἔνα γρίπ-ήο σάπιο Ἀγαθον. 'Ἡ σημ. ἥδη παρὰ Μαχαιρ. 1, 126 (ἐκδ. R. Dawkins) «έρματωσεν ἔναν γρίππον, ἔπεψέν τον γυρεύγοντα τοῦ κατέργου». Συνών. σ α ν τ ἀ λ α. **β)** Ἡ ὁμάς τῶν ἐργαζομένων εἰς τὸ ἀνωτέρω πλοιάριον ἀλιέων Σκόπ.: Παράγγειλα ψουμὶ γιὰ τὸν γρίπον. **3)** Σχοινίων συρόμενον ἐντὸς τῆς θαλάσσης ἡ ἐπὶ τοῦ βυθοῦ αὐτῆς ὑπὸ δύο λέμβων πρὸς ἀνεύρεσιν ἀντικειμένου ἡ πρὸς ἄγραν ὑποβρυχίων ναρκῶν Λ. Παλάσκ., ἔνθ' ἀν.— Λεξ. Πρω. Δημητρ. **4)** Τὸ φίμωτρον τῶν ζώων Μακεδ. (Δρυμ.) Συνών. μ ο ύ ο η, σ τ ο μ ο ύ χ ι. **5)** Εἶδος κεντήματος περὶ τὸν ὄμον τῶν γυναικείων ὑποκαμίσων Ρόδ.: Τυλιακτὸς γρίπ-ήος (κέντημα ὡς τυλιγάδι). **β)** Κάθετος σφηνοειδῆς ἐγκοπὴ ἐκ μεταξωτοῦ ἡ βελουδίνου υφάσματος ἐπὶ τοῦ κατωτέρου μέρους τοῦ γυναικείου ὑποκαμίσου Νίσυρ. γ) Εἶδος ραφιδεύματος πολυπλόκου καὶ ποικίλου Λυκ. (Λιβύσσ.) 'Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τούς τύπ. Γρίπος Κάλυμν. καὶ Γρίπους Στερελλ. (Ἀκαρναν.)

γριπότοπος δ, Δελτ. Υδροβ. Σταθμ. 3, 70.

'Εκ τῶν οὐσ. γρίπος καὶ τόπος.

Τόπος κατάλληλος πρὸς ἀλιείαν διὰ γρίπου.

γρίππη ἡ, κοιν. καὶ Καππ. (Ἀνακ.) γρίπ-ήη Κύπρ. Κῶς (Πυλ.) γζίππη Τσακων. (Μέλαν. Πραστ. Τυρ.) γρίππ' κοιν. βορ. Ιδιωμ. γρίππα Κορσ. γρίππος δ, Κύθν.

'Εκ τοῦ Γαλλ. grippre.

'Επιδημικὴ λοιμώδης νόσος τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος κοιν. καὶ Καππ. (Ἀνακ.) Τσακων. (Μέλαν. Πραστ. Τυρ.): "Έχω γρίππη-μ' ἔπιασε γρίππη-πέθανε ἀπὸ γρίππη-Ἀσιατικὴ γρίππη - Ἰσπανικὴ γρίππη κοιν. Πέρασαν γρίππις, πέρασαν οὐλες οἱ ἀστένεις, ἵγια ἔμ' να ἀδάγκουντος Στερελλ. (Αἴτωλ.) Κακιὰ γρίππ' νὰ σὶ κουκαλίδ'! (ἄρα) Μακεδ. (Κοζ.) Δὲν ἐλάβαμε γρίππα Σπανιόλα (δὲν προσεβλήθημεν ἀπὸ Ἰσπανικὴν γρίππην) Κορσ. Ν' ἐκιάτσ' ε ἡ γζίππη το' δ μποροῦ Πραστ. Τότε μὲ τὰ γζίππη ἐπενάκαι πρεσσοί (τότε μὲ τὴν ἐπιδημίαν τῆς γρίππης ἀπέθανον πολλοί) Μέλαν.

'Απὸ τὸ βελερίνι σου θὰ κόψω ἔνα σιρίτι,
γιὰ νὰ τὸ βάλω φυλαχτὸ νὰ μὴ μὲ πιάν' ἡ γρίππη
Πελοπν. (Καρδαμ.) Συνών. φλούντε ν τζα.

γριππάζω σύνηθ.

'Εκ τοῦ οὐσ. γρίππη καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ιάζω.

1) Προσβάλλομαι ὑπὸ γρίππης σύνηθ.: 'Ἐργηῆκα ἔξω τὸ βράδυ κ' ἔγριππιασα Ἀθῆν. Είμαι γριππιασμένος δέκα μέρες αὐτόθ. 'Ἡ γρίππ' λοιλ' δίζ' μέσα 'ς τοὺς χονδρούς. Δὲν ἔχ' σπίτ' χονδρὶς γριππιασμένοντι μέσα Σάμ. Συνών. γρίππων 1. **2)** Μετβ., ἐνεργῶς ὡστε νὰ προσβληθῇ τις ἐκ γρίππης Ἀθῆν. Πειρ.: Κλείσε τὴν πόρτα, γιατὶ θὰ μὲ γριππάσης Ἀθῆν. Συνών. γρίππων 2.

γριππούλα ἡ, πολλαχ.

'Υποκορ. τοῦ οὐσ. γρίππη πη.

'Ελαφρᾶς μορφῆς γρίππη πολλαχ. : Τὴν φώνησε τὴ γριππούλα Ἀθῆν.

γριππώνω πολλαχ. γριππώνου πολλαχ. βορ. Ιδιωμ.

'Εκ τοῦ οὐσ. γρίππη καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ώνω.

1) Γρίππης ἡ, πολλαχ.: Διάκανα 'θακά' 'ς τὸ φρά-

